

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând cererea depusă de către Igor Vignan cu privire la strămutarea cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Vignan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la obligarea emiterii actului administrativ și repararea prejudiciului moral,

constată:

La 17 august 2015, Igor Vignan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la obligarea emiterii actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 30 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 31 iulie 2017, Igor Vignan a contestat-o cu apel prin care a solicitat, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău apelul declarat de Igor Vignan a fost respins, menținută hotărârea din 30 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 25 iulie 2018, Igor Vignan a contestat cu recurs decizia instanței de apel din 19 iunie 2018 solicitând, admiterea recursului, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 08 octombrie 2018, Igor Vignan pentru a se asigura dreptul la un proces echitabil prin prisma garanției unui tribunal imparțial a înaintat cerere de strămutare a cauzei civile spre judecare către o altă instanță de același grad.

În motivarea cererii de strămutare a invocat, că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită deoarece toți judecătorii sunt subordonați Consiliului Superior al Magistraturii.

Susține că motivul menționat constituie temei pentru strămutare a cauzei spre judecare către o altă instanță de același grad din altă țară cum ar fi Iran, Indonezia sau Nauru.

Studiind cererea de strămutare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea din următoarele considerentele.

În conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța strămută cauza la o altă instanță dacă există bănuiele că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

Igor Vignan a invocat că nepărtinirea judecătorilor instanței de recurs ar putea fi știrbită deoarece toți judecătorii sunt subordonați Consiliului Superior al Magistraturii.

Pornind de la prevederile enunțate supra, Colegiul constată că nu sunt temeuri justificative de a strămuta cauza civilă pentru examinare în ordine de recurs la o altă instanță de judecată de acelaș grad.

În atare circumstanțe, nu pot fi invocate eventuale bănuiele de nepărtinire a judecătorilor rezultând din circumstanțele cauzei și respectiv nu pot constitui teme de strămutare.

Colegiul consideră că motivele invocate de Igor Vignan în propunerea de strămutare a cauzei civile nu cad sub incidența prevederilor art.43 alin.(2), lit. f) Cod de procedură civilă.

Or, prin cele invocate în cererea de strămutare de Igor Vignan, se constată că motivele expuse sunt pur declarative și fără nici un suport probatoriu, care în mod evident nu pot justifica bănuiele de nepărtinirea judecătorilor Curții Supreme de Justiție.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea depusă de Igor Vignan cu privire la strămutarea cauzei civile pentru examinare în ordine de recurs de la Curtea Supremă de Justiție la o altă instanță egală în grad, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Vignan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la obligarea emiterii actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În conformitate cu prevederile art. 43 alin. (2), lit. f), (3) și (4), 269-270 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune :

Se respinge cererea depusă de către Igor Vignan privind strămutarea cauzei la altă instanță de judecată egală în grad.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecătorul: S. Stratan)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Igor Vignan,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Vignan
împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la obligarea emiterii actului
administrativ și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de către Igor Vignan, fiind menținută hotărârea din
30 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 17 august 2015, Igor Vignan a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la obligarea emiterii actului
administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii a indicat că, la 19 iunie 2015 a depus către Consiliul
Superior al Magistraturii, completul de admisibilitate al colegiului disciplinar,
contestația împotriva deciziei inspecției judiciare din 13 mai 2015, prin care s-a
respins sesizare lui Igor Vignan din 28 aprilie 2015.

A menționat că, Consiliul Superior al Magistraturii nu i-a acordat răspuns la
contestația depusă, prin ce i-au fost încălcate drepturile cu privire la informare.

Raclamantul a specificat că, prin neoferirea răspunsului în termenul legal
Consiliul Superior al Magistraturii a încălcat art.8 a Legii cu privire la petiționare,
art.10 alin. (2), art. 11 alin. (1) pct. 1), 2), 4), art.15 alin. (3) și art. 16 alin. (3) ale
Legii privind accesul la informație.

A susținut reclamantul că, a suportat emoții psihologice negative, prin care i-a
fost adusă pagubă morală.

Și-a întemeiat pretențiile sale în baza prevederilor art. 24 din Constituție și a art.
3 CEDO.

Reclamantul Igor Vignan a solicitat, admiterea ațiunii, obligarea Consiliului
Superior al Magistraturii de a emite o hotărâre privind examinarea contestației

împotriva deciziei inspecției judiciare din 13 mai 2015, repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 10 000 000,00 lei.

Prin hotărârea din 30 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă.

Instanța de fond a subliniat că nu poate obliga Completul de admisibilitate al colegiului disciplinar de a emite o hotărâre într-un anumit termen, or, aceasta ar reprezenta o imixtiune în activitatea colegiului disciplinar.

Totodată a reținut că, Igor Vignan nu poate avea pretenția în sensul obligării Completului de admisibilitate al colegiului disciplinar să se expună în termen de 30 de zile, atât timp cât legea cu privire la răspunderea disciplinară nu stabilește careva termene, iar regulamentul Consiliului Superior al Magistraturii prescrie despre termene rezonabile.

Instanța de fond a constatat că, prin actele contestate nu sunt afectate careva drepturi ale lui Igor Vignan, și astfel cerințele reclamantului în acest sens sunt nefondate, lipsite de suport juridic și urmează a fi respinse.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 31 iulie 2017, Igor Vignan a contestat-o cu apel prin care a solicitat, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău apelul declarat de Igor Vignan a fost respins, menținută hotărârea din 30 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 25 iulie 2018, Igor Vignan a contestat cu recurs decizia instanței de apel din 19 iunie 2018 solicitând, admiterea recursului, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, Igor Vignan a reiterat argumentele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

A susținut că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au dat nici o apreciere circumstanțelor de fapt și de drept invocate, prin care a încălcat dreptul la un proces echitabil.

A menționat recurentul că, instanțele ierarhic inferioare au încălcat legea care trebuia să fie aplicată și dreptul său de egalitate în fața legii și a justiției, precum și dreptul de acces liber la justiție, drept garantat și de art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prin referința depusă la 04 octombrie 2018, Consiliul Superior al Magistraturii a solicitat declararea recursului depus de Igor Vignan, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 19 iunie 2018 (f.d. 32, 33-38 vol.II), fiind expediată în adresa părților la 11 iulie 2018 ce se atestă prin scrisoare de însoțire Curții de Apel Chișinău nr.7730 (f.d. 39 vol.II).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul Igor Vignan s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 25 iulie 2018, în termen. (f.d. 41-44 vol.II)

Examinând temeiurile recursului declarat de către Igor Vignan în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară.

Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și

îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Vignan este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Igor Vignan, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Igor Vignan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean